

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

17. årgang.

Mars 1945.

mer 4-5.

Bildet er fra Albert Kristiansens misjonsarbeide i Belgisk Congo og viser endel av fruktene. Bildet er fra før krigen.

Evangeliets framgang.

«Evangelie Härold» skriver mi-
er Gösta Palmertz blant annet
Uvira som ligger ved Tangenyka-
s nordende:

et er åpne dører til stor og frukt-
virkosomhet her, men vi har også
ge motstandere. Fienden gjør hva
kan for å felle en del kristne og
å få dem lunkne. Men Jesus er
oss, og med Ham går vi fram
sier, tross all fiendens motstand.
være Hans navn!

g tror at vår misjon har mulig-
er no som den aldri før har hatt,
her i Kongo og på andre mi-
sfelt. Må Herren hjelpe oss å gri-
nledningen, så at så mye som
g må vinnes for himmelen i den
e tiden som enda er igjen for oss
beide. Må vi være tro mot Ham,
om er ved fronten og dere som er
tøyet, til den fullstendige se-er
nnet, striden avblåst og vi kalles
n til seiersfyrsten.

aria Nagaluka, en av våre sorte
e, ble meget sjuk og kom til sju-

kehuset i Uvira. Da hun følte at det
snart var slutt tilkalte hun sin mann,
som våket i sjukesalen og sa til ham:
«Farvel Petro, no går jeg hjem til
Jesus! Vi skal se hverandre igjen der
hjemme hos Ham.»

Og så var hun forløst fra det jordi-
ske.

Begravelsen var helt annerledes enn
hedningenes hvor det er mye larm
og skrik. Her var det sang, bønn
og lovprisning for at Maria hadde
seiret og fått flytte hjem. Hedninger
og katolikker som var med og så og
hørte dette sa: «Disse må ha den ret-
te religion.» Ja, frelsen i Jesus Kri-
stus er virkelig den rette religion. Det
er håpets og livets religion.

I Runinguu, en av våre utposter,
hadde hedningene en dag fest og til-
bad åndene — «landika wazimu» —
som det hetter på deres språk. En av
de kristne guttene ble av sine heden-
ske frender tvunget til å være tilste-
de. Imot sin vilje skulle han også bli
«velsignet» av åndene og en kvinne

holdt fram hans hender og helte ba-
nanvin over dem og «velsignet» ham.
Guten falt øyeblikkelig livløs til jor-
den. Det var stor forskrekkelse og
hedningene visste ikke hva de skulle
gjøre.

De sendte så bud etter evangelisten
der i byen og ba ham å komme og be
for den livløse gutten. «Har dere tatt
ham med til åndedyrkelse så får dere
be til deres ånder at de hjelper ham,»
sa evangelisten og nektet å gå med.
Et bud til kom til evangelisten som
sendte budet tilbake med samme svar.

Et tredje bud kom og ba evange-
listen om hjelp. Da gikk han med
dem, underviste dem om Jesus og
holt fram det unyttige i det hedenske
livet, og formante dem til å søke frel-
sen i Jesus. Siden ba han, sammen
med noen andre kristne, for gutten.
Herren svarte på bønn og livet kom
atter tilbake til stor forundring for
folkehopen, som måtte erkjenne at
vår Gud er en virkelig Gud.

Helt nylig hadde vi friluftskonfe-
ranse i Sange. Det er en av våre ut-
poster 35 km. nord for Uvira. Den
holdtes sammen med våre venner fra
Lemera. Mange mennesker hadde
kommet for å høre evangeliet. Det be-
regnes at minst 2000 var samlet på
en gang. Herren velsignet så rikelig.

De sorte vennene hadde ordnet med
alt selv. De hadde gjort istand et
stort tak av bananblader hvorunder
de fleste tilhørerne fikk plass og så-
ledes ikke hadde så stor følelse av so-
lens stråler. For oss hvite hadde de
gjort et tak av grassmatter, hvilket
skulle være litt bedre.

Lamek og Daniel som ledet møte
hilste oss hvite velkommen og ga
ordet til oss tilsammen med flere
innfødte evangelister. Etter formid-
dagsmøtet var det dåp i Sangefloden.
De kristne hadde demmet opp floden
dagen før og på den måten fikk de en
bra dåpsgrav.

For å kunne gi de møtebesøkende
som hadde lange veier noe til lege-
mets opphold hadde de troende på

Gud hjelp meg!

*Gud hjelp meg å være til nytte, den tid jeg hervede skal gå.
Jeg vet ganske snart skal jeg flytte, ei mere anledning kan få.
Hjelp du meg i tjenesten være, fra morgen til dagen er endt,
med glede ditt budskap å bære, til alle hvor du har meg sendt.*

*Gud hjelp du meg aldri å spørre noe menneske her etter råd,
i ting som du vil jeg skal gjøre, ti du gir meg visdom og nåd.
Hvor deilig din røst jeg kan høre, et ord bak meg lydende så
Frykt ikke! Se jeg er med deg, og her er den veg du skal gå.*

*Gud hjelp meg i prøvelsens dage, når fristet, anfektet jeg står,
at ei jeg går trett, å forsake, om venner enn bort fra meg går.
Hvad andre kan gjøre og lade, jeg kan ikke stanse derved.
I Kristus kan ingen meg skade, jeg iler frimodig avsted.*

*Gud hjelp meg, en sjel her å vinne, om bare en eneste en
jeg kunne blant tusinde finne, å bringe til Frelseren hen.
O må med det pund som du gav meg, jeg åkre, omsette det så,
jeg sjele for himlen kan vinne, så ikke jeg tomhendt må gå.*

J. Reiersen.

Utdrag av en gammel haugianers skrifter.

Innsendt av M. G.

Det kan antakelig være av interesse å lese litt av hva en gammel haugianer Fredrik Clemetsen skriver i 1865:

Han var en velkjent mann på den tid. Kom til omvendelse ved Hans Nielsen Hauge, hvis personlige venn han siden var. Et av de hjem Hauge gjestet under sin virketid. Han skrev endel sange, ialt 136, hvorav jeg har lyst til å gjengi litt av sangbokens forord, samt litt utdrag av hans sanger som kan passe like godt til vår tid tross av at 80 år er gått siden den gamle haugianer utga sin lille samling sange. Han skriver i forordet:

«Ved å utgi disse sange, akter jeg på grunn av vår merkverdige tid å tilføye en kort og velment formaning til mine medmennesker, om å gi akt på tidens tegn. Da vi vet at vanskelige tider forestår, og tillike erfarer vi, at fiendens store utsed av uenighet bringer alt til å vakle, både i det kirkelige og politiske. Ti tvedrakt spalter alle bånd og åpner adgang for den store antikrist, der i sin flerhet opptrer med menneskelig visdom, inspirert av den ånd, der er kraftig i vantroens barn. Denne forfervelsens sønn akter å rydde av vegen alt hva der står ham imot, især ved å forringe og misbruke den hellige skrift, hvorav alle guddommelige sannheter

stedet samlet inn over 200 frs. som de kjøpte kjøtt for og bød gjestene på kjøtt og grøt. En belgisk venn i nærheten hadde skutt en elefant og ga et stort stykke av elefanten for at de kunne by de fremmede på elefantstek. Vi hadde med oss mat og slapp å spise elefantstek.

Det er en stigende etterspørsel etter literatur blant de sorte. Vi solgte her i Uvira en masse bøker og skolesaker for ca. 2000 frs. pr. måned. Det

nye testamente er svært etterspurt. En lang tid kunne vi ikke få tak i det, men nylig fikk vi hjem 500 stykker.

Da vi var i Usumbura her en dag, var vi nede i det asiatiske kvarteret og solgte bøker og blader. Alt vi hadde med oss gikk som smør i solskinn. Vera ropte på et par muhamedanske sorte som kom syklende på gaten:

«Stans så skal dere få kjøpt en god bok!»

ved den Hellig And's ledelse må søkes. Skriftens misbruk har avlet mange og forskjellige meninger. De første kristne menigheter var en plantning av Gud. Men de noværende verdens kirker synes å være en menneskelig plantelse, der er sammenblannet med verden og grunnet på menneskebud og anordninger. Hva dåpen angår, da har Kristus etterlatt oss et eksempel som vi bør etterfølge, ti han lot seg selv døpe til lydighet mot sin far, for ved lidelser og død, å fullkomme Hans vilje til vår frelse. Men videre må jeg bemerke, at den lære eller mening, at barn der er udyktige til å tenke, tale eller handle og som der uten dåp, skulle fortapes på grunn av deres medfødte naturfordervelse, uten egen brøde, er i høyeste grad å spotte med Guds rettferdighet og Kristi dyrebare forsoning.

Guds vilje var at ingen av de små skulle fortapes, ti Herren har dyrt kjøpt dem med sitt blod og derfor sagt: «at Himmerikes rike hører så-danne til». Den hellige skrift er ikke for spebarn, men for alle mennesker som oppnår alder og evne til å benytte den, og ei heller har Herren i sin tale med Nicodemus mer enn ellers i sitt ord innbefattet spebarn, under den for en lærer i Israel satte betingelse, ti Herren ville visstnok ikke legge de spedes evige skjebne hverken i foreldres eller andre skrupelige menneskers hender.

Jeg er no i mitt 74. år, svak av halebred og nedtrykt av dyp sorg som jeg må bære til utgangen av dette mitt liv, hvorfor jeg ærbødigst vil be enhver som dette mitt ringe arbeide måtte bekomme, godhetsfullt undskylde mangler og feil. Mine stillinger her i livet såsom militær og senere som oppsynsmann ved tre straffanstalter og andre innretninger, har for meg vært rike erhvervskilder på erfaring om menneskenes dype fall og fordervelse. Uten timelig fordel for

«Hva er det for en bok?»

«Det nye Testamente.»

«Å, det er nettopp det vi vil kjøpe! Hva koster det?»

«Tolv francs» og så var det hurtig en «Agono Jipya» mindre i bokvesken.

Da vi reiste hjem sat araber, hinduer og negrer og leste Nye Testamente og Shadi la Kveli (Sandhetens Vitne) bortover gaten og vinket til oss. Må Herren velsigne ordet.

Guds medarbeidere.

Likesom hver av stjernene har sin plass på himmelvelvingen, så har også enhver av Guds barn sin bestemte plass i verden. Også jeg har en plass i livet ser jeg en naglemerket hånd. I denne hånd ligger der en kostelig perle. Denne perle lå engang nedtråkket i smusset. Det var djevelen som eide den, men den hadde ingen verdi for ham. Men for Frelseren hadde den verdi, derfor grov han i sølen til han fant perlen. Og no lå den rensset og skinnende i Frelserens hånd, den kostelige perle. Men jeg ser også djevelen som krever å få den i sin hånd, for den har jo engang tilhørt ham. Men han våger ikke direkte å røve den ut av den naglemerkede hånd, men fra djevelens hånd bli der utskutt en pil som traff denne perle slik at den rullet ut av Frelserens hånd, og straks var djevelen der og skulle røve den, men Frelserens hånd stillet seg i vegen for ham. Men perlen rullet stadig lengre og lengre bort, men Frelserhånden stillet seg stadig i vegen slik at den ikke skulle falle i djevelens hånd.

Men til slutt var perlen kommet så langt at Frelserens hånd nådde den ikke lenger, og jeg så denne kostelige perle rullet nedover, men enno var den ikke kommet i djevelens hånd. Jeg sto ganske rolig og så på dette skuespill. Da hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende og hvem vil gå for oss?» Jeg så meg omkring om der ikke kom en som pleide å stille seg i gapet, men jeg var den eneste, — her hvor jeg sto på min plass i livet, — som kunne nå å stanse perlen. Men jeg nølte et øyeblikk, — et av

Munnro og dåp predikes om og priset er vår kristendom som stor og fet og fyldig. Men tro er uten gjerning død og hvo som er ved dåp gjenfødd Hans tro er gjerning skyldig skal dåpen være gyldig.

Vår dåp den er en troens akt hvormed vi går med Gud i pakt. Oss Kristum å iføre Så Kristi liv er syndens død så vi av ånden bliver født som oss kan hellig gjøre så vi ei urent røre.

I en annen sang skriver han:

livets dyre øyeblikk — og da så jeg den kostelige perle i djevelens hånd. Da hørte jeg atter Herrens røst si: «Jeg søkte blant dem etter en mann som ville mure opp en mur og stille seg i gapet for mitt åsyn til vern for landet, så jeg ikke skulle ødelegge det; men jeg fant ingen.» (Esek. 22, 30).

I sannhet der kjempes en mektig kamp for sjelene. Men hva kan Kristus utrette når hans medarbeidere svikter, eller de ikke er rede på den plass han har satt dem i livet?

Paul Stensland.

Gud minner.

Guds fred!

Fikk lyst til å sende et lite vitnesbyrd.

Jeg har vært frelst i mange år, men det er bare to år siden jeg tok troende dåp. Straks før hadde jeg denne opplevelse jeg skal fortelle om her.

Jeg var på et møte som de frie venner hadde og idet vi sto og sang: «Jeg gikk over Jordan for Kanaan å nå,» så syntes jeg vannet bølget om føttene mine. Det var i sannhet en dåpsminnelse. All ære til Jesus.

Martha Bækkel, Brandbu.

Døden.

En gammel kristen lå for døden.
— Hvordan kjenner du det å skulde dø? var det en som spurte.
— Å, det er nesten slik jeg kjente det da jeg var barn om kvelden før de store helligdagene...

Av kirken det læres,
at børn som bæres
i klute til dåpen de bliver gjenfødt.
Men merk dog utslaget
er livet mottaget.
«Hvorfor» er det senere åndelig dødt.

Vi forstår at haugianerne så ansvaret og spør etter fruktene t. eks. konfirmantene.

Også Luther gikk hårdt imot overfladiskhet med barnedåp o. a.

Tenksomme sannhetsskende bibellesere forstår at liksom Luther måtte ut fra sin selle så også vi.

M. G.

... meg selv har jeg av mangel på jordisk formue overlatt mitt lille simple skrift til trykken. Velvillige og sannhetselskende har besørget omkostningene derved og jeg anbefaler det hermed i vår Herre Jesu navn til mine medmenneskers betraktning. Med bønn om at Gud ved sin ånd må bruke det til vekkelse for mange der som ver trygt i fordommens skjød.

Amen i Jesu navn.
Han døde som verksmester i Fredrikshald 1872. Han var den siste etterling i mannlig linje av den i Hallingdal bekjente grev Clemet fra Skotland, hvis hustru bygde Nes gamle kirke der ble nedrevet i 1864. I mere enn 300 år vekslet navnet fra far til sønn. Fredrik Clemetsen og Clemet Fredriksen. Den der skulle båret navnet videre døde som barn før ham og på hans egen begjæring ble lagt i samme grav.

Forst var de kristnes dåp en pakt med Gud når troens liv var vakt Om synden å forsake Og om å motstå syndens sed, og alt hvad verden blander med, og korset å påtage, og etter Kristus drage.

Men såsom dåpen nu den står enhver den ubetinget får det er jo syn for saken betingelserne faller bort det hele er til handling gjort og det er klart som dagen at folket er bedragen.

Da kirken fikk sin dåp istand Så ingen dåpen undgå kan gjalt Kristi dåp ei lenger. Da mange antok Simons skikk så man Guds Ånd av andre fikk og gaven man tiltrenger da gjalt det kun om penger.

Mon Etioperen har kjøpt av Philipus da han blev døpt den store nådegave, på åndens bud den blev fullført, og mannen glad sin vei har kjørt Men vil du noe have din pung du må tillave.

Snart kirken på den lære drev, at de i dåpen kristne blev og til gjenfødte bragte Formedelst vann av andres hånd mens konen knyter paktens bånd. Som barnet ei kan makte kjønt Gud den høit vil akte.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Jeg er med deg.

«Når du går igjennom vannene er jeg med deg; gjennom strømmer, de driver deg ikke bort.» (Esaias 47, 2). «Den rettfærdiges lidelser er mange, men Herren frier ham av dem alle.» (Salm. 34, 20).

Gud har ikke lovet å la oss slippe trengsler; men han har lovet å være med oss og utfri oss, når deres mektige bølger truer med å ville overskylle oss. Under tiden tillater han trengsler å møte oss. Han fører oss der hvor vi ikke kan se noen utveg; for at vi skal lære å stole på Ham og ikke på oss selv. At vi føres gjennom «vannene» er ikke noe bevis for at Herren har forlatt oss eller har glemt å være oss nådig. Nei, tvertimot. Han vil være med oss i slike stunder og stadig dra oss nærmere seg. Han vil ingenlunde slippe eller forlate oss. Det er godt å vite at under alle livets tilskikkelser så er han med ved vår side. Han kjenner alt. Han kan se avslutningen fra begynnelsen. «Mørket gjør det ikke mørkere for ham.» I alle våre vanskeligheter er det ikke noe som er for vanskelig for ham. Det er ikke noe som er forlite for ham å beskjefte seg med eller for tungt å bære for ham. Det kan være mørkt og være vanskelig for oss å forstå, det kan synes for tungt å bære, men Gud kjenner til alt sammen og fører oss ut fra alt sammen.

Måtte vi lære å stole på Ham under alle forhold så vil det gå oss godt.

Broderhilsen

Karl Brodin, Rygge.

En liten hilsen.

«Ja, han har sitt folk kjær — alle de hellige er i din hånd.» «Gud er vår styrke. En hjelp i trengsel funnet såre stor.»

«Aldri har jeg funnet Jesus hjelplos enn, og ei trettes han som mangen annen venn.

Nei, han holder ut; for han er min Gud.

Sådan er den venn jeg eier.

Fikk for vel 8 dager siden en hallsbyll og måtte påny i senga. Er no så vidt oppe igjen, men føler meg ikke frisk. Har no snart vært sjuk i ti måneder, men Herren har hjulpet til i dag. Husk meg fremdeles i deres bønner.

Broderhilsen Harald Bysveen.

Da vår bror har vært så prøvet med sjukdom ber vi vennene huske ham økonomisk også. Adressen er: IIseng st.

Red.

Hilsen fra Congo.

For en tid siden mottok vi en hilsen fra misjonærene. De er alle friske. Br. Christiansen skriver:

På stasjonen i Kintshua har vi boende et par hundre mennesker. Ved siden av de daglige møter har vi skolevirksomhet for gutter og piker. Ved siden av Harriet og Ester har vi 4—5 innfødte lærere, som daglig underviser på skolen i Kintshua. Der er tre bolighuser og stor kirkebygning med to rum til undervisning. Der er to andre klasserum og et stort skolehus under oppførelse. Vi har også sløydskole.

Kintshua har blitt en stor misjonsstasjon. Herren har gjort store ting. Vi har endel lærere ute i byene, og en ganske stor forsamling oppe ved Kasafloeden.

Med hjertelig hilsen til alle misjonens venner.

Erling Syvertsen.

Hilsen fra O. Gamst.

Er no endelig kommet til bestemmelsesstedet.

Begynte evakueringsreisen tirsdag før jul og kom fram den 5. januar. Har således vært på reise hele julen. Her er mange evakuerte fra Finn-

mark og Nord-Troms. Stedet er også ellers tett befolket.

Blir nå å ha dette sted som utgangssted for videre virke ettersom Herren åpner og leder.

Et godt nytt år ønskes alle venner med takk for forbønn og annen hjelp i det svunne år.

Kjær hilsen. Eders forbundne br.

Oskar Gamst.

Minnefest.

29. januar ble det holt minnefest etter Ingebret Smerud, Opdal i Lunner. Det kom fram mange ting fra broderens bramfrie liv og ble særlig trykt på at broderen hadde iført seg kledningen i Kol. 3, 12—14 og da særlig det fine plagg, *ydmykhet*. For tre år siden var vi samlet på broderens 88 års dag og undertegnede minnet om at datteren sto opp og sa: «Jeg finner så ofte far liggende på kne i bønn.» Etterpå sa broder Smerud: «Jeg arbeider jo ikke allikevel, så jeg har jo intet å forsømme med å ligge på kne.» Ja, det var i sannhet en fin stilling.

Anna hadde no vært hjemme og stelt om sin gamle far i 10½ år. Hun hadde sikkert tapt mye på det timplige, men hun angret ikke på det. Hun ble lykkeligere for hver dag og et halleluja ble født i hjerte.

Dagen før han hensov sang han så kraftig som de aldri hadde hørt før.

Sønnen, Petter ledet festen. Skoglund, Skjennum og flere deltok og det var herlig og velsignet av Gud.

Fred med broderens minne!

H. I. Ersrud.

Hilsen fra Christofa Brundtland og Inger Frellumstad.

Har mottatt et «Røde Kors» formularbrev fra våre misjonærer Brundtland og Frellumstad, Kina, som lyder:

Har det godt. Arbeidet overgitt kineserne. Gud velsigner. Bor i Peking hos Landins. Bønnetjenesten. Friske. Gud er trofast. Har det nødvendigvis. Bed. Hils vennene.

Christoffa, Inger.

Brevet var avsendt 13/4—44 og mottatt 9/2—45.

Broderhilsen

Joh. Reiersen.

Den barmhjertige samaritan.

(Luk. 10, 25—37).

Jesus svarer den lovkyndige som ville vite hvem hans neste var. Han fristet først Jesus med å spørre, hva han skulle gjøre for å arve evig liv. Jesu underlige svar viser at det går an å lese på flere måter; for Jesus svarte: «Hvorledes leser du?» Leser du som leser dette rett, eller leser du galt?

Hva kan du og jeg gjøre for å arve evig liv? En hovedbetingelse er jo å være arveberettiget, å ha arverett, og hva sier Paulus i Galaterbrevet 3, 18—22 og 4, 4—7: Frikjøpt av Jesus for at vi skulle få barnekar. Loven førte ingen fram, hverken til arverett eller rettferdighet.

Jeg kan altså ikke gjøre noe for å arve, og skal jeg oppfylle loven eller holde budet: «Du skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel og av all din makt og av all din hu, og din neste som deg selv.» (v. 27), da må jeg være født påny og ha fått et nytt hjerte og sinn; for det menneskelige sinn er fiendskap mot Gud.

Lengre ute i teksten leser vi om en mann som gikk fra Jerusalem — velsignelsens by og til Jeriko — forbannelsens stad. Han falt blant røvere.

Slik er det også på vandringen i ånden, det kan hende hvemsomhelst å falle i røver hånd og å bli liggende halvdød. Presten som gikk forbi, var jo den første som skulle hjelpe; men sinnelaget var ikke i orden. Presten skulle vite mer og var jo den som forrettet gudstjenesten, men gikk like forbi.

Hva tror du den følte som lå der halvdød?

Levitten da, han som tjenestegjorde ved templet, han var likedan som presten og han i veggroften fikk oppleve en ny og smertefull skuffelse. En blir bare skuffet der en venter på hjelp. Men var det riktig?

Så kom det en samaritan, han ble jo sett ned på. Jødene hadde jo ikke samkvem med dem heller. Det var da vel ventelig at han skulle gå forbi, men han hjalp og ydet virkelig hjelp. Han viste Jesu sinnelag.

«Han ynkedes innerlig!»
Den barmhjertige er jo et bilde på Jesus og slik er det i livet. Jesus kan hjelpe der hvor andre ikke vil, men går forbi.

Jesus gir også idag sin betaling

til den som vil hjelpe den som falt blant røvere og hvor underbart det står: «Hva mere du måtte koste på ham, det skal jeg betale deg igjen, når jeg kommer tilbake»!!

Du får igjen utlegget når Jesus kommer tilbake.

Ingenting blir gjort for intet. Er

det ikke nettopp om å gjøre å vise barmhjertighet mot den som er falt blant røvere?

Vær her i livet en barmhjertig samaritan, — vis at en har et hjerte i barmen som ynkes over andre, et kjødhjerte er ikke et hjerte av sten.

— Vær lik Jesus. Amen.

H. Ricard Martin.

Hils Harry at han er på rett veg.

«Jeg behøver ikke Gud. Dette pratet om Jesus og frelse er bare humbug og sagn. Det kanskje passer for en del foreldede og akterutseilte mennesker, men absolutt ikke for vår moderne tid. Meg tiltaler det ikke.»

Disse ord uttaltes av en ung bredekslet soldat i den finske hær en gang ved fronten. Jeg minnes ham så godt. Erik hette han. Jeg husker de lange vinterkveldene, når vi pleide å sitte i kasernen og samtale om forskjellige ting. Ofte gled vår samtale inn på åndelige ting. Ved slike anledninger pleide Erik å bruse opp og felle harde og ubalanserte uttalelser.

— At dere er så barnslige og offerer deres fritid på å forsøke å «omvende» oss. Nei, det er virkelig som å ødsle krutt på døde kråker.

— Og du, Henry, sa han til en stilferdig ung gutt, som var herlig frelst. Når du blir eldre skal du forstå hvordan du har sløset bort din ungdomstid på fullstendig verdiløse ting. Da skal du angre på at du ikke brukte tiden til noe bedre.

På våre bønnemøter i frontbade-stuen ba vi ofte for denne harde mannen. Henry hadde særskilt nød for denne kamerat, som stadig pirket og hånte ham for hans kristendom. Det var ofte trangt for dem som ville være en kristen i frontlivet — men ikke mindre herlig for det.

Etter at Erik hadde uttalt de ordene som nevnt i begynnelsen, forlot han kasernen og bega seg i et oppdrag til ill-ledningsplassen et stykke lengre fremme. Det hadde knapt gått tre kvart time før en sykebærer kom slepende med en tilsynelatende livløs menneskekropp på en bære som var surret på hans ski.

Bylten på bæren var Erik. Døden lurte overalt i den Karelske ødemarken. En granat hadde slått ned i nærheten av ham. Før han rakk å søke

dekning hadde en kraftig splint truffet ham like under brystet.

På skogstien hadde sanitetssoldaten truffet ham, ensom, blodig og døende som en spotter og Gudsfornekter. Stakkars Erik! Uten Gud og uten håp i verden.

Han ble båret inn i kasernen. En lang stund lå han bevisstløs, men plutselig slo han øynene opp og spurte:

— Er proviantøren her?

Noen minutter seinere lå jeg ved hans side, og trykket hans hete og skjelvende hender. Så møttes våre øyner og jeg fikk lytte til det spørsmål som jeg så lenge hadde ventet på å få høre:

— Lasse . . . fins det . . . for meg? — tror du? Og så brast han i gråt.

Han hadde levet uten Gud, men no fant han det vanskelig å dø uten ham.

— Ja, hvisket jeg så ømt jeg kunne. Det er nåde for hver skyld du har og blod som hver syndeflekk borttar. Påkall Jesus navnet som du hittil har fornektet og du blir frelst og lykkelig.

Også våre ufelste kamerater omkring oss bøyde kne og jeg ba for Erik. Samtidig skjedde noe underbart i hans hjerte — han fikk forbinnelse med den Gud som han for bare en time siden fornektet. En stund seinere, da han ble båret ut på er slede som ventet, vinket han til meg med hånden og hvisket, med øyner som strålte av fryd — de sluknet ti timer etter i døden:

— Hils Harry . . . at han er på rett veg!

Aldri skal jeg glømme denne gripende hilsning. Ikke heller den unge broderen som fikk hilsningen. Han falt ned på sine kne og gråtende av lykke takket han Herren for at Erik allikevel tilslutt fant vegen til frelse og fred.

Spredte felter.

Salen. Fredrikstad.

Vennene er no snart ferdig med ominnredningen av sitt lokale og skal ha sitt første offentlige møte i lokalet søndag 25. februar. De tenker å ha innvielsesfest til påske.

Da omgjørelsen av lokalet blir kostbart er de nok takknemlig for om venner vil støtte dem økonomisk. De er jo ikke så mange.

Mulige bidrag kan sendes til A. Bustgård, Fredrikstad Ø.

På pilgrimsferden.

Torsdag 1. februar hadde jeg en bibeltime på «Klippen» i Saltne.

Vi har hatt fellesmøter med baptistene torsdag og søndag. De andre møtene har vi i den vesle salen på «Misjonshuset» og på utpostene som vanlig.

Søndag 4. februar hadde baptistene avslutningsmøte på en ungdomsuke de hadde hatt. Ungdomssekretæren Asak Kristiansen, Grønlie og undertegnede talte. Et riktig åpent og godt møte. Br. Grønlie som no står som midlertidig leder her er en sympatisk og grei bror å arbeide sammen med.

Onsdag 14. februar var jeg på Bredholt. Også der har vi en familie som står tilsluttet forsamlingen i Misjonshuset og deres yngste datter går til religionsundervisning i Misjonshuset i vinter. Det er lang veg for henne. Først må hun gå en god time for å komme fram til hovedvegen, hvor «bussen» går og så er det ca. 15 km. til Sarpsborg. Men stor og sterk er hun og kommer punktlig til undervisningstimene. Flesteparten av barna deres har gått på religionsskolen i Misjonshuset og jeg vil gjerne få putte inn et godt ord om kristendomsundervisningen i de frie forsamlinger. Det er merkverdig nok noen som mener at det er overflødig og etterraping av statskirkens konfirmandundervisning og konfirmasjon. Det kan det selvsagt bli, men må ikke bli det. Måten undervisningen foregår på kan nok gi anledning til delte meninger, men at vi skal undervise den unge om Herrens veg er helt klart. Søndagsskolen er jo ypperlig for de mindre barn, men en bilklasse for større er nødvendig og kan vanskelig bli så fullstendig som ønskelig om de ikke får lekser å lære og at det blir disiplin. Man bør undervise i ting som angår den kristne menighet, såsom menighetsliv, dåp, åndens dåp m. m. Det har vært en fryd å

Kjære ungdommer, dere som har valgt korsets veg gjennom livet: Gløm ikke at du er på rett veg, om stormer og vanskeligheter kommer i blant. Min kjære venn, ung eller gammel, beskikk ditt hus; for du må dø! Så sier Guds ord.

Er du rede?

Hvis ikke så overgi ditt hjerte til Jesus nettopp no.

Gjør som Erik og du blir lykkelig.

(Fra svensk).

høre hva barna kan lære på de ca. 3 måneder vi har dem.

Det er også ypperlige resultater søndagsskolens bibelklasser kan oppvise og jeg vil ingenlunde forringe denne form for undervisning. Personlig velger jeg å ha de større barn for seg selv på en annen dag enn søndagsskolen. Enhver får her handle ettersom de finner det mest praktisk. Men la det endelig ikke bli bare med tanken. Kristendommen er folkenes eneste åndelige redning i denne onde verden.

Lørdag og søndag 24 og 25. febr. var guttene mine med og vi deltok i møte på Bredholt lørdag kveld og på Adalen søndag kveld. Det ble sent for oss lørdag da bussen var forsinket og vi ble forhindret fra å reise med en tidligere buss. Søndagsmøte var godt besøkt etter forholdene og åpent og godt. Det er åpne og greie venner der bare man blir kjent med dem.

Så er to måneder av 1945 allerede gått. Håper og tror på seier for Guds ord i dette år også.

Bed og arbeid er et gammelt ord og det står fast. G. I.

Hilsen fra Vegsdal.

Tok toget fra Kr.sand til Grovane og derfra med den lille Setesdalsbanen til Iveland st.

Det var underlig i anno 1945 å reise med en vogn som sikkert var fra 90 årene. Det var parafinlampe og en ovn som pasasjerene holdt fyr i. Deretter med bil fra Iveland 20 km. oppover dalen i 30 graders kulde.

Etter to timers kjøring var jeg fremme ved Katerås. Mitt herberge fikk jeg hos Gunnar Katerås, som er ledende bror her oppe.

Br. Katerås har et enestående godt vitnesbyrd langt utover bygdas grenser. Han har også vært ordfører i bygda i mange år. Hele venneflokket deroppe er viden kjent for sin kristneandel med allt hva deri er innbefattet, og jeg ble ikke skuffet.

Trass i det veldige snøvær og av den grunn vanskelig å komme fram var huset fullt kveld etter kveld. Søndag hadde vi to møter og mandag nadværmøte. Det gikk en vekkelse over stedet for to år siden hvor en del unge kom med. Det var gilt å se disse staute kjekke karer og høre dem vitne om Gud.

Det var en herlig uke jeg fikk være blant vennene deroppe.

Må Herren rikt velsigne dem i framtidens dager.

Skal no til Sandefjord og videre vestover — om Gud vil.

Broderhilsen til alle vennene med: Maran Ata. (Herren kommer!)

Halfdan Wik.

Fra V. Gran, Hadeland.

Vi lever godt. Mange folk på møtene, men ingen vekkelse. Mon tro om ikke det er et tidens tegn? «Som det var i Noas dager.» Ja, det vekker til ettertanke når jeg ser skarene som samles og ingen blir frelst. «Barnet er kommet til modermunnen, men ingen kraft til å føde» sier profeten. Det skulle virkelig vært morsomt å få hilse på dere igjen, men jeg må holde meg hjemme. Jeg er jo av og

til i Brånebu og Lunner. Det er Herren som skal stride for oss og åpne veier for hans egen sak.

Tenker ofte på vennene i Tune. De har det jo bra. Ja, alle Guds folk kan ha det godt hvis de ydmyker seg for Gud og vandrer i Herrens frykt.

Montro om ikke Gud holder på å løse hjertene fra verden i disse tider. Han har jo sagt at vi skal ikke være bekymret for mat og klær. Han skal gi oss det vi trenger. Priset være Gud! Halleluja!

Til slutt en hjertelig broderhilsen

Din helbror i Herren
H. Moger.

Fra Drammen.

Broder Robinson står for tiden her hos oss, og vi har serdeles gode møter, og har også hatt den glede å be til Gud med mange frelsessøkende. Det har kommet en og 2 og bøyd seg nesten på hvert møte no i lengere tid, og i det dårlige lokale som vi for tiden har er som oftest stuvende fullt med ca. 250 a 300 mennesker samlet. — All ære til Gud.

Hjertelig broderhilsen
Harald Ibsen.

50 år.

Kristian Skipperud fyller 50 år den 22. mars.

Han er født i Skiptvet og reiste i ung alder til Mysen hvor han ble omvendt til Gud blant de frie venner. I 1921 dro han til Finnmark og har hele tiden virket der til no da evakueringen gjorde slutt på virksomheten.

I 17 år har han og hans hustru vært i Kistrand i Porsangerfjorden. De fikk bygget bedehus og deres hjem sto åpent for predikanter.

Søndagsskolevirksomhet har de hatt hele tiden.

Adressen er Langeli p. å. pr. Spydeberg st.

Nye abonnenter

kan vi enda ta imot og bladet kan fåes fra 1. januar.

Prisen er kr. 4.50 pr. år. Betal helst til postgirokonto nr. 36024. — Postkontorene gir opplysning.

Påskestevne.

1. og 2. påskedag holdes innvielsesstevne på «Salen» Østre Fredrikstad. Venner fra omliggende steder deltar. Flere predikanter. Alle velkommen.

Ekteskap

ble inngått i Filadelfiakyrkan. Uddevalla den 24. februar av Paul Hansen, Høgsäter, Sverige og Jenny Bakken, Sarpsborg p. t. Sverige.

Mitt vitnesbyrd.

Jeg fikk lyst å sende en liten hilsen til misjonsvennene.

Jeg har vært på Dorothea Klems hjem, Børselv, Finnmark, til hjelp en fire måneders tid no før flyttingen. Med sorg måtte vi alle forlate dette kjære hjem som no lå så vakkert og ferdig for de gamle som skulle få en god livsaften.

Det er ikke så lenge siden jeg motvillig frelsen i Kristus Jesus. Straks etter jeg ble frelst kjente jeg trangen å få mere av Gud. Da jeg sammen med noen andre ble døpt ventet jeg å få den Hellig Ånds gave. Jeg og jeg tryglet Gud, men det var Gud ikke ville svare meg.

Så begynte Gud etter en tid å tale meg at han ikke kunne fylle meg slik som jeg var. Jeg måtte bli mer frelst fra meg selv. Jeg syntes alt ville ramle i grus. Han ville at jeg skulle bli mer opptatt med Ham selv enn med gavene.

Pris skje Gud — jeg fikk nåde til å gå vegen om Golgata, og da fylte Herren min sjel. Halleluja. Jeg fikk i sannhet kjenne Hans oppstandelses kraft i min sjel og i mitt liv.

Hvordan er det med deg min venn som leser disse linjer? Lenges du etter at Gud skal fylle deg med sin kraft i ditt liv?

«Hengi deg helt til Jesus, selv vil Han helt bli din.

Og med sin nådesfylde vil han til deg gå inn.

Hengi deg helt til Jesus,

For blir dog alt ei vel —

Villig din Gud og Herre

gi både kropp og sjel.»

Edvart Karlsen,
Drammen.

Hun elsket Jesus alikevel.

Spurgeon forteller om en kvinne som kom til en av hans venner og laget over at hun ikke elsket Jesus. Hun sa det flere ganger under samtalsløp, og mannen tok da et ark papir og skrev på det: «Jeg elsker Jesus og tror heller ikke på ham.»

«Skriv no under,» sa han til kvinnen. — Men da hun hadde lest det sto på papiret, sa hun med øynene fulle av tårer: «Nei, her pastor, ingen makt i verden skal få meg til å skrive under på det.» — Hun elsket Jesus likevel, og hun fikk på denne måten hjelp til å se det.

Hellige oss i sannhet.

Joh. 17, 13—21.

Det har lenge vært min bønn for meg selv, at jeg i sannhet måtte være et Guds barn, et ekte barn født av Gud. Ikke noen kopi av andre, men være den original som Gud har skapt meg til.

Jeg har ofte bedt Gud om å få visdom i hjertet og rettferdighetsans. Jeg har da i mange tilfelle ikke vært klar over konsekvensene av denne bønn. Man må stille seg helt utenfor selv, og la Guds ånd drive sannheten fram. Det kan ofte kostet noe dette å håndheve sannheten. Man har i allefall sjangser til å miste mange venner. Det er et ordtak som sier: «Det er ondt å høre sannheten.» Følgelig er det i mange tilfelle vanskelig å dømme ærlig i forskjellige situasjoner som kan oppstå. Vi vil som regel komme dit hen at vi sier en ting, men mener en annen ting og dette er å frembære falsk vitnesbyrd. Jesus sier: «La eders tale være: Ja, ja og nei, nei.» Jeg tror Han der mener at vi ikke skal føre tvetydig tale.

Det ligger så nær mennesket å dra fordeler av hverandre og det er noen mennesker som selger sitt vennskap for ussel vinnings skyld, men når det ikke er mere å få, fortrekker de såkalte venner. Dette er falsk vitnesbyrd. Atter er det andre mennesker som absolutt må yde noe for å beholde sine venner (kjøpe vennskap). Dette er også galt, da de ikke kjenner sannhetens ånd eller muligens kjenner den og ikke har frimodighet til å forlate seg på den. Dette er meget uheldig, da det viser at dette mennesket er både stolt og har dårlig karakter, og kan drive det ut i vanskeligheter eller synd, i og med at de kan utføre onde gjerninger for å beholde sin gunst. Man kveler på den måten sannheten som ikke får komme frem i lyset. (Ef. 4, 15 og Tim 3, 15.)

I Ef. 4, 13—32 kan vi se hvordan Paulus maner folket til å nå fram til Kristi fylde. Det er ikke nok å sette opp en pen maske en gang i mellom. La Jesus bli Herre i vårt liv, og la Han vinne skikkelse i oss, så vil resultatet eller frukten «sannhet» komme som en naturlig følge; for Han er jo «veien, sannheten og livet». Amen.

Tenk hva Paulus sier i Tim. 3, 15. Det er alvorlig å være en kristen.

Vi kunne muligens fristes til å føle det som en byrde en vil bli kvitt. Satan setter ofte inn på oss og gjør det vanskelig men det gjorde han på apostlenes tid også. Peter sier til Jesus: «Hvor skulle vi gå hen? Du har jo det evige livs ord.» Jesus ba for oss at Faderen må hellige oss i sannhet, så føyer Han til: «Ditt ord er sannhet.» Satan måtte også vike da Jesus fortalte ham at det «står skrevet.» Satan som er mørkets fyrste, makter ikke å dra lysets barn ned i mørket, så de som med et villig hjerte overgir seg til Ham som er lyset, vil bli lys selv. Halleluja! De lever ikke seg selv lenger, men Jesus er blitt deres del og liv og lyset kan ikke ha noe med mørke å gjøre. Ei heller døden med livet eller det ekte med det falske eller sannheten med løgnen.

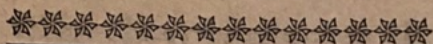
Det er en alvorlig appell til oss i dag dette å ha opplatte øyne. Virkelig å se sannheten i øynene. (Matt. 19, 25, 26.)

Kjære nådesøsken husk beretningen om han som var kommet inn i festsalen og ikke hadde festdrakten på. Husk beretningen om den rike mann og Lasarus. Husk også beretningen om den fortapte sønn.

Vil du være med å rydde veg i ørkenen? Vil du være med å istandsette det som ditt hjertes innerste krymper seg over? Vil du være med å vitne og fortelle om Lysets kilde? Vil du møte Ham som så mangen en gang ble knuget i kne og uttalte: «Mon tro om jeg finner troen på jorden når jeg kommer igjen?» Vil du grave ditt punn ned og la arbeidsdagen gå forbi og sove på at snart kommer Han som skal sette alt i rette skikk? (rydd veg). «Jeg sier deg innen hånen galler 2 gange har du fornektet meg 3 gange.»

Jeg sier deg Han kommer meget snart. Vær derfor våkne, vær brennende i ånden. La lyset skinne. Ungdom, søk visdom ved visdommens kilde. Deres foreldre står maktesløse overfor den ånd som besnærer det ubefestede barn idag. Hjelp deres foreldre, gled dem med en fast karakter i Kristus. Det gråter i mitt hjerte, jeg fryser. Jeg er i et lite nøtteskall på livets store ocean. Herre lær meg å bede. Takk for du har bevart meg til idag. Herre hjelp meg for Jesu skyld. Amen. Ap. gj. 20, 24.

O. P. 38.

Den gode hyrde.

Jesus du min hyrde god
bær meg på din skulder
inn i åndens nådes flod
og bort fra verdens bulder.

∴ Hør her min bønn du frelsermann
som alle lykke give kan.
Jesus, Jesus hyrde god
bær meg på din skulder. ∴

Jesus vil du lede meg
bort fra sorg og smerte,
og la der min trette ånd
få hvile ved ditt hjerte.

∴ Fod nu min sjel med livets ord
dekk for meg nu ditt rike bord.
Jesus vil du lede meg
bort fra sorg og smerte. ∴

Jesus la meg hvile ut
ved ditt frelser hjerte.

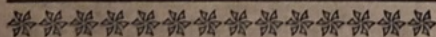
La ei venner såre meg
og meg bringe smerte.

∴ La meg få hvile i din favn
fri fra all jordisk sorg og savn.
Jesus la meg hvile ut
ved ditt frelser hjerte. ∴

Jesus la meg holde ut
selv i prøvelsens tider,
la korset alltid lyse frem
fra dag til dag som skrider.

∴ Hjelp så min fot ei vakle må,
men jeg av kilden drikke få
Jesus, la meg holde ut
selv i prøvelsens tider. ∴

Guttorm Hansen,
Sellebakk.

Versinndelingen i Bibelen.

Den bibelske versinndeling er som bekjent ikke noe som hører til de opprinnelige skrifter. Boktrykkeren Robert Stefanus innførte den noværende versinndeling. Han gjorde arbeidet ferdig på hesteryggen idet han reiste fra Paris til Lyon, og benyttet den til sin bibelutgave i 1551. De opprinnelige skrifter hadde en fortløpende tekst, uten avsnitt eller tegnsetning.

Kapitelinndelingen er litt eldre, idet den skriver seg fra en Canterbury-biskop som døde i 1228.

Filadelfiamenigheten i Stockholm

hadde ved årsskiftet 6620 medlemmer. Søndagsskolen og dens utposter teller 2500 barn. Forsamlingen har 39 misjonærer i virksomhet på 12 forskjellige felter i Asia, Afrika og Syd-Amerika.

«Evangeli Härold» kommer ut i 67,500 eksp. i uken. På årsmøtet deltok 300 av vennene med i brødsbrytelsen.

Under Guds ledelse.

Vi har ingen styrmannseksamen for livets ferd. Vi forstår hverken kartet eller kompasset. Vi kjenner ikke de skjulte skjær. På livets skrøpelige skute er vi som passasjerer. Kapteinen som kjenner seilassen og dens regler og lover er vår Herre og Gud. Han fører oss sikkert hjem.

Edin Holme.

Grunnvollen.

Nåden hos Gud faller ikke og vakler ikke, men står fast evindeligg. Min trøst og fred beror på det som er hos Gud, ikke hos meg. Min ros lyder så:

Kristi blod gjelder mere enn mine synder. Guds ord gjelder mere enn mine tanker og følelser.

Imot Kristi blod er alle mine synder bare som små gnister mot det store hav. Imot Guds ord er alle mine motsigende følelser bare som røyk og støv mot et stort fjell. På denne grunn vil jeg både leve og dø trygt.

Rosenius.

— Hva er tro? — Å smile gjennom tårer, og finne blomster just på sorgens veg, og midt i trengsler foran stengte dører se gygne perleporter åpne seg. — Det er tro.

— Om noen synder, da har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, den rettferdige. (1. Joh. 2, 1).

— Den som har øre, han høre hva Anden sier til menigheten.

(Ap. 3, 21—22.)

Kjære venner.

Jeg tenkte å spørre om det var noen som hadde en bibelordbok å selge meg, da min ble igjen på Finnmark under evakueringen.

På forhånd takk.

Hilsen
Kristian Skipperud,
Langeli p. å.

Jens Fjelds misjon.

Innkomet til Jens Fjelds arbeide i Kina 1944:
Fra Antonie Pettersen Honningsvåg kr. 250.00
Fra vennene på Misjonshuset, Sarpsborg • 137.25
Misjonsarbeidet i Ski • 199.75
kr. 586.98

En hjertelig takk og hilsen til alle vennerne fjernt og nær med 1. kor. 1, 9.

Broderligst
K. Aarne.

Den norske Congomisjon.

I 1944 har jeg med takk mottatt følgende beløp fra:
Moss, kvinnemisjonen Logen ved Olga Johansen kr. 1,210.00
Moss, Bergersens legat • 400.00
Moss, E. A. • 50.00
Oslo og Bærum ved Ole Fjeld • 2,074.92
Oslo søstermisjonen ved Anna Johansen • 850.00
Hyggen, O. K. M. • 40.00
Drammen, Knoffs gt. 6 • 112.24

Erling Syvertsen,
Danvik, Drammen.

Regnskap for forsømte felter i Østfold året 1944.

Innk. på stevnet i Sarpsborg	kr. 121.47
Gave (Zeller)	• 6.00
Innk. på stevnet i Askim v. H. Sørum	• 73.00
Innk. på stevnet i Fredrikstad ved Bustgård	• 84.00
Logen, Moss ved Joh. Martinsen	• 151.68
Bethania, Rygge ved Rolf Andersen	• 155.50
Betel, Larkollen ved E. Karlsen	• 67.00
Misjonshuset, Sarpsborg	• 78.85
Anonym	• 5.00
Innk. på ungd.møte i Kr. Menighet, Fr.stad	• 110.21
Koll. på Glombo ved Norlund	• 49.55
Betel, Larkollen ved E. Karlsen	• 61.00
Misjonshuset, Sarpsborg	• 27.00
Logen, Moss ved Martinsen	• 90.00
Innk. på ungd.møte i Kr. Menighet, Fr.stad	• 32.12
Betel, Larkollen ved E. Karlsen	• 60.00
Misjonshuset, Sarpsborg	• 21.77
«Klippen», Saltnes ved A. Oven	• 125.00
Logen, Moss ved Martinsen	• 196.15
Innk. på Glombo og Engelsvikken ved Norlund	• 350.11

Kassabeholdning fra året 1944
kr. 1 865.41
• 708.42

Tilsammen

kr. 2 573.83

Utbetalt lønn til br. Norlund fra 7. oktober til 31. januar kr. 780.00

Porto, telefon, annonser, lokaleiebrensel, reiseutgifter m. m. • 538.52

Kr. 1 319.31
• 1 254.52

Overskudd pr. 31/12—44